

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 10 maja 2012 r.

Poz. 1934

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.28.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 maja 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz 717 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Bielsku - Białej Nr XVII/408/2012 z dnia 27 marca 2012r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren położony w Komorowicach Krakowskich w rejonie ulic Krompareckiej, Dusznickiej i Jasna Rola.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Bielsku – Białej w dniu 27 marca 2012r. podjęła uchwałę nr XVII/408/2012 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren położony w Komorowicach Krakowskich w rejonie ulic Krompareckiej, Dusznickiej i Jasna Rola. Prezydent Miasta Bielska – Białej pismem z dnia 2 kwietnia 2012r., nr RM.0711.57.2012, przekazał organowi nadzoru (data wpływu – 6 kwiecień 2012r.) wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania ich zgodności z przepisami prawa.

W dniu 17 kwietnia 2012r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2010r. (znak BRM 030/81/2012/DG) Gmina Bielsko – Biała złożyła wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości. Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego.

Przepis art. 28. ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr. 80, poz. 717 z późn. zm – zwanej dalej ustawą) stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzenia powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Oceniając przedmiotową uchwałę tut. Organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany), w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Kontrolowana uchwała, w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren położony w Komorowicach Krakowskich w rejonie ulic Krompareckiej, Dusznickiej i Jasna Rola narusza art. 15 ust. 2 pkt. 9 ustawy, zgodnie z którym w planie określa się obowiązkowo szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. W §

7 pkt. 2 lit b badanej uchwały umieszczono zapis o treści: „ w strefie ograniczonej zabudowy wzdłuż linii napowietrznej wysokiego napięcia 110 kV, wymienionej w ust. 1 lit. b oraz w odległości mniejszej niż 14,5 m, mierzonej od rzutu poziomego skrajnych przewodów linii 110 kV – szczegółowe zagospodarowanie terenu zgodnie z przepisami odrębnymi”, natomiast w § 7 pkt. 2 lit c badanej uchwały umieszczono zapis brzmiący „ w strefie ograniczonej zabudowy wzdłuż linii napowietrznej średniego napięcia SN, linii napowietrznej niskiego napięcia nN, linii kablowej niskiego napięcia nN oraz stacji transformatorowej SN i nN – szczegółowe zagospodarowanie terenu zgodnie z przepisami odrębnymi”. W ocenie organu nadzoru dla terenów znajdujących się w zasięgu wyznaczonych stref technicznych ograniczonej zabudowy, o których mowa w przedmiotowej uchwale, nie zostały ustalone ograniczenia w zakresie dopuszczalnych warunków zabudowy i zagospodarowania terenów. Powyższe zatem narusza przepisy art. 15 ust. 2 pkt. 9 uchwały. Dodatkowo powoływanie się na niesprecyzowane przepisy odrębne spowodować może automatyczne zmiany postanowień planu bez potrzeby przeprowadzenia wymaganej w celu zmiany planu miejscowego procedury. Czyni to ustalenia planu nieprecyzyjnymi, uniemożliwia też osobom bez fachowego przygotowania właściwe odczytanie i interpretację postanowień planu odsyłających do przepisów odrębnych. Należy także wskazać, że zgodnie z § 22 ust. 2 w nawiązaniu do § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U. 2002 nr 100 poz. 908) przy odsyłaniu do innej ustawy należy jednoznacznie wskazać akt normatywny do którego następuje odesłanie, czego w badanej uchwale nie uczyniono. Natomiast przywołane w piśmie wyjaśniającym Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003. nr 47, poz. 401) oraz Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003r. nr 169, poz. 1650 z późn. zm) nie regulują wielkości stref oddziaływania od sieci elektroenergetycznych oraz szczegółowych zasad zagospodarowania terenu w tych strefach.

Na rysunku planu w skali 1:2000 stanowiącym załącznik nr 1 do przedmiotowej uchwały zostały naniesione napowietrzne linie elektroenergetyczne oraz strefy techniczne dla sieci elektroenergetycznej jako elementy informacyjne nie będące ustaleniami planu miejscowego. Powyższe stoi w sprzeczności z ustaleniami badanego planu, w którym w § 7 pkt. 1 zamieszczono zapis „wzdłuż sieci infrastruktury technicznej obowiązują następujące strefy techniczne, oznaczone na rysunku planu jako elementy informacyjne, nie będące ustaleniami planu”. W omawianym przypadku zaistniała sytuacja gdzie na rysunku naniesiono informacyjnie strefy techniczne, które zostały ustalone i określone w tekście uchwały jako obowiązujące i dla których zostały zawarte ustalenia. Należało zatem stwierdzić brak spójności między rysunkiem a tekstem uchwały oraz naruszenie § 7 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587- zwanego dalej rozporządzeniem), który dopuszcza wprowadzenie na rysunku planu oznaczeń elementów informacyjnych, ale tylko w odniesieniu do elementów nie będących ustaleniami planu.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że w ustaleniach § 12 pkt 4 lit d, § 13 pkt 4 lit d, § 14 pkt 4 lit d brzmiących „dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej na warunkach określonych przez dysponenta sieci i administratora ulicy”, została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ustawy. Rada gminy związana jest granicami przedmiotowymi zakresu planu wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, iż samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy. Powyższe ustalenia wykraczają poza powszechnie obowiązujące prawo i dopuszczają odstępstwa od ustaleń planu. Rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych. Niedopuszczalne jest więc takie działanie rady gminy, które prowadzi do zamieszczania w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie kwestionowanych czynności na warunkach określonych przez inne organy w odniesieniu do obszaru objętego planem miejscowym. W tym kontekście, za niedopuszczalne i zbędne uznać należy postanowienia przedmiotowej uchwały w przedmiocie nałożenia obowiązku uzyskania warunków właściwych dysponentów i administratora.

W § 10 pkt 2 lit f określono „ parametry działek do zabudowy dla podziałów dokonywanych po wejściu w życie uchwały”. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy plan miejscowy powinien ustalać szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, przez które rozumieć należy parametry działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalne lub maksymalne szerokości frontów działek, ich powierzchnię oraz

określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego, niezależnie od tego, czy w planie wyznacza się czy też nie granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości. Zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach – II SA/GL 522/09, przytoczony powyżej przepis stanowi normę bezwzględnie obowiązującą, bowiem rada gminy jest zobowiązana do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego poprzez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne. Jednocześnie należy odróżnić instytucję podziału nieruchomości (art. 93 i następne zawarte w rozdziale 1 działu III ustawy o gospodarce nieruchomościami) od instytucji scalenia i podziału nieruchomości (art. 101 i następne zawarte w rozdziale 2 działu III ustawy o gospodarce nieruchomościami). Warunki i zasady podziału nieruchomości ustala ustawa o gospodarce nieruchomościami, która określa kryteria dopuszczające podział nieruchomości zarówno w przypadku, gdy nieruchomości są objęte obowiązującym planem miejscowym, jak również gdy dla danego obszaru planu brak. Pomimo wyjaśnienia zawartego w uzasadnieniu do uchwały, mówiącego, że po analizie mapy ewidencyjnej i struktury własnościowej uznano, iż nie zachodzą przesłanki do określania w planie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziałów organ nadzoru wobec braku przedmiotowej analizy w dokumentacji formalno – prawnej stwierdza, iż zostały naruszone zasady sporządzania planu poprzez nie ustalenie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy oraz w § 4 ust 8 rozporządzenia.

Z uwagi na powyższe, organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału
Infrastruktury

Igor Śmietański

Otrzymują:

1) Rada Miasta Bielsko – Biała, Plac Ratuszowy 1, 43 – 300 Bielsko - Biała

- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) aa. TK